

RECORDANT LA MAMA Rosa Segura Riera (15/03/1914 - 28/09/2014)

M. Dolors i Josep Mas Segura

Felicitats mama!!! Així començava el meu parlament el dia que va celebrar 100 anys, on agraïa al Sr. Josep M. Forné, Director dels Serveis Territorials a Lleida del Departament de Benestar Social i Família, al Sr. Josep M. Puig del Consell Comarcal de la Segarra, al Sr. Jaume Carcasona, Regidor de la Paeria de Cervera, a la Comunitat de Religioses de la Sagrada Família, a la Junta, a tot el personal administratiu i de serveis, i a tos els residents, que ens haguessin volgut i pogut acompanyar en aquesta festa tant especial com era el centenari de la mostra mare.

Elogiar a la mare no costa, però solament vull fer esment a dues característiques o qualitats: forta i treballadora.

Ha estat una dona dedicada a treballar pels altres i a fer feliç als demés: primer els altres que ella...

En aquesta celebració, si ella hi podés estar al cas, segur que estaria més contenta de veure'ns al seu costat que de rebre les atencions...

Acabava reiterant l'agraïment a tot-

hom i tornava a desitjar moltes felicitats a la mama!

Però, ve el dia que tot s'acaba i sis mesos després d'aquesta celebració, em va tocar de llegir el dia del seu enterrament (30/09/2014), l'escrit que havia preparat la meva germana. Deia així:

Mare, els teus fills, néts, besnéts, familiars, amics i veïns del barri de Sant Magí, com tots els que t'han conegut al llarg d'aquests 100 anys que has estat entre nosaltres, et donem les gràcies per tot allò que al seu moment ens vas ajudar en malalties i treballs que han estat molts, per això ens deixes un bon record i et seguirem recordant en les nostres pregàries.

També donar les gràcies a la Residència Mare Janer, a la Comunitat de Religioses de la Sagrada Família, a la Directora Rosa M., a totes les auxiliars i treballadores, per les atencions que li heu donat durant aquest temps que ha estat entre vosaltres. Moltes gràcies!

A partir d'aquí vaig continuar, primer explicant, que cap de les seves estimades

Celebració del Centenari. Fotografia de Jordi Prat.

nétes eren presents a l'enterrament. La M. Àngels, resident als Estats Units, encara no havia pogut arribar, per un retard aeri, tot i estar de camí. L'Anna, era a l'Hospital acompanyant a la Carla, intervinguda quirúrgicament l'endemà de la mort de la iaia... Molt emocionat vaig donar les gràcies als oficiants per les pregàries dedicades per la felicitat recuperació de la Carla,

com així ha estat. Havia de continuar llegint el text del recordatori, però com vaig poder vaig donar les gràcies a tothom.

El text curt però intens de Sant Agustí que defineix a la mama, diu així:

*La modèstia fou sa millor gala;
la laboriositat el seu més dolç esplai;
la llar el centre dels seus amors.*